

Nemzetközi jelentés a vallásszabadságról – 2012.

Kiadta az Egyesült Államok Külügyminisztériuma (Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor)

2013. május 20.

<http://www.state.gov/j/drl/rls/irf/2012/index.htm>

MAGYARORSZÁG

Összegzés

Az alkotmány, valamint a törvények és rendelkezések többsége védelmezi a vallásszabadságot. A kormány azonban a vallási kisebbségeket érintő korlátozásokat vezetett be, és az év során egyre kevésbé tartotta tiszteletben a vallásszabadságot. A január 1-jén hatályba lépett új egyházügyi törvény rendelkezik a lelkiismereti és vallásszabadságról, azonban több mint 350 korábban elismert vallási csoportot töröl a nyilvántartásból. A törvény módosította azokat a feltételeket is, amelyek alapján az állam hivatalosan „egyházként” ismeri el a vallási csoportokat: egy politikailag befolyásolt eljárást hozott létre, melyben az országgyűlés kétharmados többsége szükséges a jóváhagyáshoz. Az egyházi státusz elvesztése egyes vallási csoportok számára jelentős pénzügyi következményekkel járt, és veszélybe sodorta azon képességüket, hogy továbbra is biztosítsák jótékony célú szociális és egészségügyi szolgáltatásaikat. A szélsőséges Jobbik párt egyre gyakrabban alkalmazott antiszemita retorikát. A kormányzati tisztségviselők rendszeresen felszóltak a Jobbik tagjai által tett antiszemita kijelentések ellen. Egyes megfigyelők azonban arra szólították fel a kormányt, hogy az egyértelmű állásfoglalás érdekében következetesen, erélyesen és késedelem nélkül lépjen fel azokkal szemben, akik támogatják az intoleranciát. A megfigyelők azért is bírálták a kormányt, mert az nem ítélte el nyilvánosan, hogy a kormánykoalíció egyes tagjai antiszemita történelmi személyiségek hírnevét rehabilitálták.

Érkeztek jelentések a vallási hovatartozás, meggyőződés vagy vallásgyakorlás alapján történő társadalmi visszaélésekről és diszkriminációról. Nőtt az antiszemita incidensek száma, ami erős reakciókat váltott ki a zsidó közösségből, valamint a kormány, a civil társadalom és más vallási csoportok tagjaiból.

Az Egyesült Államok nagykövetsége elmélyítette az állami tisztségviselőkkel, valamint a helyi és nemzetközi civil társadalmi csoportok képviselőivel folytatott kommunikációt a vallásszabadságot érintő kérdésekben. Az Egyesült Államok nagykövete, a holokauszt ügyekkel foglalkozó különleges megbízott, az antiszemitizmus nyomon követésével és az antiszemitizmus elleni harccal foglalkozó különleges megbízott, valamint más amerikai tisztségviselők rendszeresen jelezték magas rangú állami tisztségviselőknek az új egyházügyi törvénnyel és a terjedőben lévő antiszemitizmussal kapcsolatos aggályaikat. Ezenkívül a nagykövetség számos, a holokauszt oktatásával kapcsolatos kezdeményezést támogatott.

1. fejezet: A népesség vallások szerinti megoszlása

A 2011. évi népszámlálás szerint a lakosság száma körülbelül 9,9 millió fő. A kormány nem gyűjt hivatalos adatokat a vallási hovatartozásról. A 2011. évi népszámlálás azonban tartalmazott ezzel kapcsolatban egy fakultatív kérdést. A válaszok szerint a népesség 37,1%-a római katolikusnak, 11,6%-a reformátusnak, 2,2%-a evangélikusnak és kevesebb mint 1%-a zsidónak vallotta magát. Ezeket a vallásokat tekintik az ország négy történelmi vallásának. A válaszadók közül 16,7% jelentette ki, hogy egyik egyházhoz sem tartozik, 1,5% ateistának vallotta magát, 27,2% pedig nem válaszolt a kérdésre. A népesség kevesebb mint 5%-át kitevő vallási csoportok között megtalálhatóak a görög katolikusok, a Hit Gyülekezete (egy pünkösdista csoport), ortodox keresztény csoportok, egyéb keresztény felekezetek, valamint buddhisták és muzulmánok.

2. fejezet: A kormányzat hozzáállása a vallásszabadság kérdéséhez

Jogi-politikai keretrendszer

Az alkotmány, valamint a törvények és rendelkezések többsége védelmezi a vallásszabadságot. Az alkotmány rendelkezik a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságáról, amely magában foglalja a vallás szabad megválasztását vagy megváltoztatását; a vallás szabad kinyilvánításának és tanításának jogát; valamint a vallásos tevékenységek egyénileg vagy másokkal közösen, nyilvánosan vagy a magánéletben történő végzésének jogát. Az alkotmány preambuluma kifejezi a hálát a nemzet első királya iránt, aki ezer évvel ezelőtt a „keresztény Európa” részévé tette az országot. Az alkotmány különválasztja az egyházat és az államot, és úgy rendelkezik, hogy az egyházak önállóak, azonban az állam együttműködik az egyházakkal a közösségi célok terén. Az állampolgároknak joguk van beperelni a kormányt a vallásszabadság alkotmányban rögzített jogának megsértéséért.

A január 1-jén hatályba lépett új egyházügyi törvény módosította a vallási csoportok nyilvántartásba vételének eljárását: eddig ezt a tevékenységet a bíróságok irányították, mostantól azonban a regisztrációhoz az országgyűlés jóváhagyása szükséges; ennek következtében több mint 350 korábban bejegyzett vallási csoport kikerült a nyilvántartásból. A korábbi szabályozás szerint a bíróság köteles volt megadni az „egyház” jogállást azoknak a vallási csoportoknak, amelyeknek legalább 100 alapító tagja volt, valamint alapszabállyal és választott ügyvivő és képviseleti testülettel rendelkeztek. Az új törvény minden korábban bejegyzett vallási csoportot kivezetett a nyilvántartásból, és előírta, hogy ismételten kérelmezniük kell az „egyház” jogállást. Az „egyház” jogi meghatározása alapján az elismert csoportoknak privilégiumok járnak, így például különböző állami finanszírozási források állnak rendelkezésükre, és mentességet élveznek a vallási tevékenységeikhez kapcsolódó pénzügyi műveletek ellenőrzése alól.

Hatálybalépésekor az egyházügyi törvény 14 vallási csoportot ismert el „egyházként”: a Magyar Katolikus Egyházat, a Magyarországi Református Egyházat, a Magyarországi Evangélikus Egyházat, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetségét (MAZSIHISZ), az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközséget (Chabad), a Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközséget, a Budai Szerb Ortodox Egyházmegyét, a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátust, a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyházat, a Magyarországi Román Ortodox Egyházmegyét, az Orosz Ortodox Egyház Magyar Egyházmegyéjét, a Magyar Unitárius Egyház Magyarországi Egyházkerületét, a Magyarországi Baptista Egyházat és a Hit Gyülekezetét.

A törvény szerint minden egyéb vallási csoport az országgyűlés emberi jogi és vallásügyi bizottságától kérelmezheti az elismerést, amennyiben megfelelnek a törvényben felsorolt feltételeknek, többek között a következőknek: legalább 100 éves nemzetközi vagy 20 éves magyarországi történet; legalább 1000 aláírás; vallási tevékenység végzése alapcélként; az egyház hitvallását és rítusait ismertető nyilatkozat; alapszabály; létesítő okirat és belső szabály; valamint megválasztott vagy kinevezett ügyintéző és képviseleti szervek. Emellett a vallási szervezet tevékenysége nem lehet alkotmányosértő, nem veszélyeztetheti a nemzetbiztonságot, és nem sértheti meg az alapvető emberi jogokat, köztük a testi és lelki egészséghez való jogot, valamint az élet és az emberi méltóság védelméhez való jogot. A törvény értelmében a bizottság kikéri a Magyar Tudományos Akadémia véleményét arra vonatkozóan, hogy a pályázatok teljesítik-e a feltételeket. Ezt követően a bizottság a javaslatban felsorolt vallási közösségek elismerésére vonatkozó törvényjavaslatot nyújt be az országgyűlésnek. Az egyházként való elismeréshez az országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatára van szükség. Az országgyűlés nem köteles indokolni, ha elutasítja valamely vallási csoport elismerés iránti kérelmét.

A hazai és a nemzetközi bírások hatására az országgyűlés február 27-én 84 kérelmező közül további 18 kérelmezőnek adta meg az egyházi státuszt, köztük a Magyarországi Metodista Egyháznak, a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségének, az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának (mormonok), a Magyarországi Jehova Tanúi Egyháznak, öt buddhista közösségnek (melyeket egyetlen szervezetként ismertek el), valamint két muzulmán közösségnek (melyeket szintén egyetlen szervezetként ismertek el). Az országgyűlés 66 vallási csoport kérelmét utasította el indokolás nélkül, köztük olyan csoportokét is, amelyek látszólag teljesítették a törvényben az egyházi státusz kritériumaiként felsorolt alapvető feltételeket. Év végén a módosított egyházügyi törvény melléklete összesen 27 elismert „egyházat, vallásfelekezetet és vallási közösséget” tartalmazott. Mivel ez a szám magában foglalta a buddhista és a muzulmán ernyőszervezeteket is, a lista összesen 32 önálló, egyházként elismert vallási csoportot foglalt magában.

Az új törvény szerint azok a korábban elismert egyházak, amelyek 2011. december 20-ig kérelmezik a nyilvántartásba vételüket, azonban 2012. február 29-ig nem kapják meg az országgyűlés jóváhagyását, február 29-ig megtarthatják egyházi státuszukat, azt követően pedig egyesületté alakulnak át. Továbbá a törvény előírja, hogy ezeknek a vallási csoportoknak április 30-ig kezdeményezniük kell bejegyzésük „egyesületre” történő megváltoztatását, amely kérelemre a bíróságoknak június 30-ig reagálniuk kell. A törvény szerint amennyiben nem teljesítik az április 30-i határidőt az egyesületi jogállás kérelmezése tekintetében, vagy ha a bíróság nem adja meg az egyesületi jogállást, a korábbi egyház jogutód nélkül megszűnik, a csoport vagyonát pedig felszámolják, és az az államra száll. Ha a bíróság elutasítja egy törölt egyház egyesületként való bejegyzése iránti kérelmét, a határozat ellen fellebbezés nyújtható be. Az a vallási csoport, amely nem elismert egyház, a korábbi kérelmétől számított egy év múlva ismételten kérelmezheti az elismerését.

A törvény szerint azok a korábban bejegyzett vallási csoportok, amelyeket az új törvény szerint nem ismertek el, és amelyek 2011. december 20-ig nem nyújtották be elismerés iránti kérelmüket, január 1-jei hatállyal egyesületnek minősülnek. A törvény e csoportok számára előírta, hogy február 29-ig kezdeményezzék bejegyzésük „egyesületre” történő megváltoztatását, vagy jelezzék, ha működésüket nem kívánják folytatni. A törvény szerint a bíróságoknak az említett dátumtól számított 30 napon belül válaszolniuk kellett ezekre a kérelmekre. Ha valamely vallási csoport a február 29-i határidőig nem kérelmezte jogállásának egyesületre történő módosítását, illetve ha a bíróság nem adta meg az egyesületi státuszt, az az adott csoport jogállásának jogutód nélküli megszűnését, és vagyonának kényszer-végelszámolását eredményezte.

Az az ingatlan, amely az elismert egyházi státuszát elveszítő és egyesületté váló vallási csoport tulajdonában volt, az egyesület mint az adott egyház jogutódja tulajdonában marad. Azonban a nyilvántartásból törölt, egyesületként elismert egyházak nem szerezhetnek új mezőgazdasági földterületet.

A törvény értelmében az elsődlegesen vallási tevékenységet folytató egyesületek nem használhatják hivatalos nevükben az „egyház” kifejezést.

Az egyesületi formában működő vallási csoportokra más számviteli szabályok vonatkoznak, mint az elismert egyházakra. Mind az egyesületek, mind az egyházak kötelesek nyilvántartást vezetni a részükre nyújtott adományok forrásairól, azonban az egyesületeket az állam bármikor ellenőrizheti, míg az egyházak mentesülnek a vallási tevékenységgel kapcsolatos pénzügyi források ellenőrzése alól. Általánosságban véve a kormánynak nagyobb a mozgásteret az egyesületek nyilvántartásaival és tevékenységeivel kapcsolatos vizsgálatok terén, mint az egyházak esetében. Ezenkívül a vallási egyesületeknek az egyesületekre vonatkozó jogszabályoknak megfelelően évente össze kell hívniük irányító testületüket.

Az adófizetők személyi jövedelemadójuk 1 százalékát bármely elismert egyháznak felajánlhatják. Az egyesületi státuszú vallási csoportok hasonló 1 százalékos juttatást kaphatnak az adóból civil társadalmi szervezetként; azonban nekik körülbelül 23 000 más olyan civil szervezettel kell versengeniük, amelyek szintén jogosultak az adófizetők hozzájárulásaira. Így azoknak az adófizetőknek, akik vallási egyesületként elismert, a nyilvántartásból törölt egyházakat kívánnak támogatni, választaniuk kell, hogy jövedelemadójuk 1%-át a vallási egyesületnek vagy más jótékony célra adományozzák. Csak az elismert egyházak használhatják fel az adófizetők adományait a vallási szolgáltatást nyújtó személyek bérének kifizetésére; ezek a személyek mentesülnek a személyi jövedelemadó alól. A kormányzat az egyházi státusszal rendelkező vallási csoportoknak közpénzeket is juttat, az adófizetői adományoknak megfelelő összegben. A kormányzat a vallási egyesületek számára pályázat útján teszi elérhetővé ezeket az összegeket.

Az új egyházügyi törvény továbbra is mind az egyházak, mind a vallási egyesületek számára biztosítja a jogot az iskolák működtetésére a központi kormányzattal kötött hivatalos átadási megállapodás alapján. Az átadást az önkormányzatok, a vallási csoportok vagy az iskola vezetősége kezdeményezheti, azonban csak akkor kerülhet rá sor, ha az érintett vallási csoport a szülők és a felnőtt diákok legalább 50%-ának aláírását össze tudja gyűjteni. A közoktatási intézményeket fenntartó egyházak és vallási egyesületek megkapják az állam által az oktatási intézményeknek juttatott „normatív támogatást”, azonban csak az egyházak kapják meg automatikusan a „kiegészítő támogatást” is. A törvény szerint a nyilvántartásból törölt, egyesületként elismert vallási csoportok augusztus 31-ig továbbra is megkapták a kiegészítő állami támogatást. Szeptember 1-jétől csak azok

a vallási egyesületek kapták meg a kiegészítő állami támogatást, amelyek külön megállapodást kötöttek az Emberi Erőforrások Minisztériumával. Az emberi erőforrások minisztere a kiegészítő támogatásra irányuló kérelmek tárgyában a területi kormányhivatalok és a helyi önkormányzat (vagy nemzetiségi oktatási intézmény esetén a nemzetiségi önkormányzat) ajánlása alapján dönt, annak függvényében, hogy a kérelmező vállalja-e, hogy átveszi a kormányzattól a közszolgáltatások nyújtását. A kormány két évente ellenőrzi az egyházi iskolákat annak biztosítása érdekében, hogy színvonaluk megfeleljen az állam által működtetett iskolákénak.

A bejegyzett egyházak és a vallási egyesületek – amennyiben erre a tanulók vagy a szülők felkérik őket – hitoktatást tarthatnak az állami iskolákban. Az állami iskolák tantervének nem része a hitoktatás, de a kormány engedélyezi, hogy az általános- és középiskolai tanulók tanterven kívüli hittanórákra járjanak. A választható hitoktatást általában az iskolai órák után, az iskolai épületekben tartják a különböző vallási csoportok képviselői. A délutáni hittanórák többségét a négy történelmi egyház biztosítja. A magánkézben lévő iskolák nem kötelesek hittanórákat tartani.

A vallási csoportok jogosultak maguk meghatározni az általuk működtetett iskolákban nyújtott vallási oktatással kapcsolatos politikájukat.

A Vatikánnal 1990-ben, 1994-ben és 1997-ben aláírt nemzetközi szerződések szabályozzák az állam és a Római Katolikus Egyház közötti kapcsolatot, beleértve a közszolgáltatások és a vallási tevékenységek finanszírozását is, valamint az állam által a kommunista korszakban kisajátított tulajdonra vonatkozó igények rendezését. Ezek a megállapodások keretként szolgálnak az állam és más vallási csoportok közötti kapcsolatok szabályozására is.

Ha valaki erőszakkal vagy fenyegetéssel korlátoz egy másik személyt vallása szabad gyakorlásában, azzal bűncselekményt követ el, amely három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Ha valakit vallási hovatartozása miatt támadás ér, akkor a bűncselekmény öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. A büntető törvénykönyv a papi rend tagja ellen elkövetett erőszakot közszolgálatot ellátó személy elleni erőszaknak tekinti, és a bűncselekményt súlyosabban, tíz évig terjedő szabadságvesztéssel bünteti.

Az, aki nyilvánosan gyűlöletre uszít valamely nemzeti, etnikai, faji, illetve vallási csoport ellen, büntetett elkövetéséért három évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Továbbá a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási hovatartozás miatt elkövetett fizikai támadás büntetett elkövetése miatt öt évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható.

Egy április 16-án elfogadott törvény felfüggeszti azoknak a parlamenti képviselőknek a mentelmi jogát, akik gyűlöletet keltenek valamely közösség ellen, rágalmazzák a nemzeti jelképeket, vagy nyilvánosan tagadják a kommunista vagy a nemzetiszocialista rendszer által elkövetett bűnöket.

A jog tiltja a holokauszt, illetve a nemzetiszocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és egyéb bűnök nyilvános tagadását, megkérdőjelezését vagy elbagatellizálását, és az ilyen tetteket három évig terjedő szabadságvesztéssel bünteti.

A büntető törvénykönyv tiltja az önkényuralmi jelképek, különösen a horogkereszt, az SS-jelvény, a nyilaskereszt, a sarló-kalapács és az ötágú vörös csillag közszemlére tételét. A tilalom az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2011. novemberi határozata szerint ellentétes az Európai Emberi Jogi Egyezményel.

Az állam tábori lelkészi szolgálatot működtet a négy történelmi vallási csoport számára. Bármely egyházhoz vagy vallási egyesülethez tartoznak is, a katonák jogosultak nyilvánosan vagy a magánéletükben szabadon gyakorolni vallásukat. A tábori lelkészi szolgálatot a Honvédelmi Minisztérium finanszírozza és tartja fenn.

A büntetés-végrehajtási intézetek kötelesek biztosítani a rabok számára a szabad vallásgyakorlás jogát. Ugyanakkor az ügyész vagy a bíró a büntetőeljárás során korlátozhatja a vallásgyakorlás jogát. A fogvatartottak korlátlan kapcsolattartásra jogosultak a bejegyzett egyházak képviselőivel. A különleges biztonsági körletben elhelyezett elítéltek kizárólag egyéni lelki gondozásban részesülhetnek, és nem vehet részt a közösségi vallási programokon. Az állam Börtönlelkészi Szolgálat, amely a büntetés-végrehajtási intézetekben folytat vallási tevékenységet, a történelmi vallási csoportokat

(katolikus, református, evangélikus és a MAZSIHISZ) foglalja magában, melyek mindegyike korlátlan belépési joggal rendelkezik a büntetés-végrehajtási intézményekbe annak érdekében, hogy vallási szolgáltatásokat nyújtson a raboknak. Más bejegyzett egyházak és a vallási egyesületek a börtönhatóságok belátása szerint kaphatnak engedélyt a belépésre. Ha az engedély iránti kérelmet elutasítják, fellebbezés nyújtható be a Belügyminisztériumhoz.

A kormány tagja a Nemzetközi Együttműködés a Holokauszt Oktatásért – Emlékezés és Kutatás Munkacsoportnak.

A kormány a következő vallási ünnepeket munkaszüneti napokká nyilvánította: Húsvéthétfő, pünkösdhétfő, mindenszentek és karácsony.

Kormányzati tevékenység

Nem érkezett jelentés a vallásszabadság megsértéséről, azonban a kormány a vallási kisebbségeket érintő korlátozásokat vezetett be. Nemzetközi és hazai megfigyelők is komoly aggályokat fejezték ki az új egyházügyi törvény miatt. Az állami tisztségviselők felszólaltak a szélsőséges Jobbik párt tagjai által tett antiszemita kijelentések ellen. Egyes megfigyelők arra szólították fel a kormányt, hogy az egyértelmű állásfoglalás érdekében következetesen, erélyesen és azonnal lépjenek fel azokkal szemben, akik támogatják az intoleranciát. A megfigyelők azért is bírálták a kormányt, mert nem szólalt fel azokkal a tisztségviselőkkel szemben, akik antiszemita történelmi személyiségek hírnevének rehabilitálására törekedtek.

A több mint 350 vallási csoport közül, amelyek elvesztették elismert egyházi jogállásukat, 177 csoport (például egyházmegegyék és szerzetesrendek) már eleve kapcsolódott a 32 jelenleg elismert egyház valamelyikéhez, 114 egyesületi státuszt kapott, 11 esetben pedig a bíróság elutasította az egyesületi státusz iránti kérelmet, mivel a bírósági eljárás során meghatározott határidőig nem nyújtották be a kért dokumentumokat. A bíróság 46 olyan, korábban egyházként elismert vallási csoport esetében, amely február 29-ig nem kezdeményezte jogállásának megváltoztatását, kezdeményezte a csoport vagyonának kényszer-végelszámolását.

A kormányzati tisztségviselők kijelentései szerint az új egyházügyi törvényre azért volt szükség, mert nem vallási szervezetek is bejegyeztették magukat egyházként annak érdekében, hogy adómentességet és állami támogatásokat kapjanak. Márciusban a Velencei Bizottság – az Európa Tanács tanácsadó testülete – véleményt bocsátott ki, melyben megkérdőjelezte az új egyházügyi törvény szükségességét. A Velencei Bizottság megjegyezte, hogy a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alapkövét jelenti, és hogy a vallás- és lelkiismereti szabadság több elemből áll, mint pusztán az elismert egyházaknak nyújtott privilégiumok, állami támogatások és adókedvezmények.

Belföldi és nemzetközi emberi jogi és vallási csoportok bíralták az új egyházügyi törvényt amiatt, hogy az több mint 350 vallási csoportot megfosztott az „egyház” jogállástól. A bírálók azt is szóvá tették, hogy a törvény diszkriminatív egyes vallási csoportokkal szemben, és a vallási csoportok elismerését politikai kérdéssé teszi. Augusztus 13-án az alapvető jogok biztosa megtámadta a törvényt az Alkotmánybíróság előtt, azon az alapon, hogy az egyházak elismerésére vonatkozó rendelkezések sértik a hatalmi ágak elválasztásának elvét, a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogorvoslathoz való jogot. A törvényt ezenkívül több vallási csoport, emberi jogi csoport és magánszemély is megtámadta az Alkotmánybíróság, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) előtt. Az eljárások az év végén még folyamatban voltak.

December 28-án az Alkotmánybíróság visszamenőleges hatállyal megsemmisítette az alkotmány azon átmeneti rendelkezéseit, amelyek az országgyűlés egyházak elismerésében betöltött szerepéről szóltak. Ennek a döntésnek nem volt közvetlen hatása az egyházügyi törvényre, viszont megteremtette annak lehetőségét, hogy az Alkotmánybíróság a törvény megtámadása alapján felülvizsgálhassa az országgyűlés által a vallási csoportok elismerésével kapcsolatban betöltött szerep alkotmányosságát.

Egyes vallási csoportok tagjai szerint az egyházügyi törvény által eredetileg elismert 14 vallási csoport listájának összeállítása, és a február 27-i, további 18 vallási csoportot egyházként elismerő, azonban 66 másikat elutasító szavazás háttérben nem hivatalos megállapodások sora és lobbitevékenység

állt. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke úgy döntött, hogy nem ad véleményt az országgyűlés számára azokról a vallási csoportokról, amelyek egyházi elismerésüket kérelmezték. Egyes állami tisztségviselők azt állították, hogy néhány vallási csoport elismerését az gátolta, hogy más vallási csoportok lobbiztak ellenük.

Néhány olyan vallási csoport, amely korábban egyháznak minősült, megjegyezte, hogy az egyesületi státuszba való átmenet nem volt automatikus, az átmeneti időszak pedig, amely alatt a bíróság nem erősítette meg a jogállásukat, meglehetősen hosszúra nyúlt. A nyilvántartásból törölt néhány vallási csoport úgy nyilatkozott, hogy a június 30-i határidőig nem kaptak választ a bíróságoktól az egyesületi jogállásra irányuló kérelmük tekintetében, ami bizonytalanságban tartotta őket a tekintetben, hogy kényszer-végelszámolás alá fog-e esni a vagyonuk. Év végén a nyilvántartásból törölt vallási csoportok 38 egyesületi jogállásra irányuló kérelme volt folyamatban a bíróság előtt.

Az egyházi státusz elvesztése egyes vallási csoportok számára jelentős pénzügyi következményekkel járt, és veszélybe sodorta azon képességüket, hogy továbbra is biztosítsák jótékony célú szociális és egészségügyi szolgáltatásaikat. Azoknak a vallási csoportoknak a vezetői, amelyek elvesztették egyházi jogállásukat, szintén aggodalmukat fejezték ki amiatt, hogy a társadalomban betöltött szerepük háttérbe szorult.

Az országgyűlés által elismert 32 önálló egyház közül 31 kérte, hogy az egyházaknak adható 1%-os adományra jogosult szervezetként szerepeljen a 2011. évi személyi jövedelemadó bevallására szolgáló úrlapon. Az adófizetők összesen 3,8 milliárd forintot (17,5 millió USD) adományoztak a 31 egyház részére, amit a kormány további 3,8 milliárd forinttal (17,5 millió USD) egészített ki.

A közül a 66 korábban elismert egyház közül, amelyek 2011. december 20-ig kérelmezték a bejegyzésüket, viszont február 29-ig nem kapták meg az országgyűlés jóváhagyását (ezért egyesületté váltak), 57 volt jogosult a 2011. évi személyi jövedelemadó egyházaknak adható 1%-ára (ez volt az utolsó év, amikor jogosultak voltak erre a juttatásra). Az állam akkor utalta át ezeket az 1%-os adományokat az említett egyesületeknek, amikor a jogállásuk megváltoztatására irányuló bírósági eljárás befejeződött. Az év végén a korábban elismert 57 egyház közül 19 esetben fejeződött be az egyesületté történő átalakulás, és ezek az egyesületek megkapták az 1%-os adományt, összesen 31 millió forintot (142 600 USD). Ezek a vallási egyesületek arra a támogatásra is jogosultak voltak, amelyet az állam az elismert egyházaknak nyújtott.

Január 31-ig a kormányzat átutalta a 2010-es adóévben a személyi jövedelemadók után járó 1%-os egyházi juttatásokat annak a 31 elismert egyháznak, amelyek kérték az adományok átadását, valamint a korábban elismert 57 egyháznak. A 88 vallási csoport hozzávetőleg 4,9 milliárd forintot (22 millió USD) gyűjtött össze az adófizetőkől, amelyet a kormány összesen 9,9 milliárd (44 millió USD) forintra egészített ki.

Az a korábban elismert 100 egyház, amely nem nyújtott be kérelmet 2011. december 20-ig (és január 1-től egyesületnek minősült), már nem volt jogosult a 2011-ben a személyi jövedelemadó-bevallás után járó 1%-os egyházi juttatásokra, viszont jogosult volt a civil szervezeteknek járó 1%-os juttatásokra. A 2011-es adóbevallások alapján a 100 csoportból 28 kapott 1%-os juttatást az adófizetőkől. Az állam akkor utalta át ezeket az 1%-os adományokat, amikor a szóban forgó csoportok egyesületté változtatására irányuló bírósági eljárás befejeződött. A 28 csoportból hat esetben fejeződött be az egyesületté változtatásra irányuló bírósági eljárás; ezek a csoportok megkapták az 1%-os adományt, összesen 1,48 millió forint (6800 USD) értékben.

Az állam további finanszírozás formájában 35 milliárd forintot (161 millió USD) biztosított az egyházaknak olyan tevékenységekre, mint például a nyilvános művészeti gyűjtemények fenntartása, a hitoktatás, az oktatás és a kultúra támogatása; éves kárpótlásként a vissza nem szolgáltatott egyházi ingatlanokért („örökjádék”); és a legkisebb falvakban szolgálatot teljesítő egyházi személyek támogatása érdekében. A négy történelmi egyház továbbra is a vallási csoportoknak biztosított összes állami támogatás 93%-át kapta meg.

A helyi önkormányzatok 147 óvodát és iskolát adtak át az egyház kezelésébe. A római katolikus egyház 63, a református egyház 34, a baptista egyház (és a Baptista Szeretetszolgálat) 32, az evangélikus egyház pedig nyolc intézményt vett át, míg más vallási csoportok 10-et. Év végén az

egyházak az ország 10 233 közoktatási intézménye közül 850-et működtettek (ami körülbelül 8%-nak felel meg).

Négy olyan vallási egyesületként elismert egyház, amelyet töröltek a nyilvántartásból, nyolc magániskolát üzemeltetett. E csoportok közül három (a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, a Dzsaj Bhím Buddhista Közösség és a Keresztény Család Gyülekezet) megállapodást kötött az Emberi Erőforrások Minisztériumával az oktatási intézmények fenntartásáért nyújtott kiegészítő állami támogatásról. A Szeretet Szövetség vallási egyesület kérelmének elbírálása az év végén még folyamatban volt.

Zsidó csoportok aggodalmuknak adtak hangot amiatt, hogy a kormánypártok tagjai mind helyi, mind országos szinten számos alkalommal nyilvánultak meg olyan történelmi személyiségek hírnevének rehabilitálása érdekében, akik közismerten antiszemita nézeteket vallottak és támogatták a fasisztust. A zsidó közösség néhány tagja szóvá tette, hogy a kormány ellentmondásosan cselekszik, amikor elítéli a társadalmi antiszemitizmust, ugyanakkor elnézi az említett rehabilitációkat, vagy aktívan részt vesz bennük.

Májusban Kereki községben szobrot állítottak Horthy Miklós volt kormányzónak, akinek vezetése alatt több százezer zsidó állampolgárt deportáltak náci koncentrációs táborokba. Júniusban Gyömrő városában parkot neveztek el a kormányzóról. Októberben a Fővárosi Önkormányzat utcát nevezett el Teleki Pál volt miniszterelnökről, aki nyíltan antiszemita volt, és az első világháborút követően (1920-ban) bevezette Európa első antiszemita törvényét, és akinek miniszterelnöksége alatt az országgyűlés elfogadta a második zsidótörvényt (1939) és elkezdte a harmadik zsidótörvény megszüvegezését (1941).

Májusban Kövér László, az országgyűlés elnöke, Szócs Géza, korábbi kulturális államtitkár és Vona Gábor, a Jobbik párt vezetője Romániában részt vett egy ünnepségen, melyet Nyíró József író tiszteletére tartottak, aki 1941 és 1945 között országgyűlési képviselő volt, először Horthy vezetése idején, majd a magyar fasiszta nyilaskeresztes uralom alatt. Bár kormányzati tisztségviselők azt állították, hogy Kövér László, az országgyűlés elnöke magánszemélyként vett részt a megemlékezésen, az ünnepséget az országgyűlés költségvetéséből finanszírozták.

Júniusban a kormány új nemzeti alaptantervet fogadott el, amely negatív reakciót váltott ki a zsidó közösség tagjaiból. A zsidó csoportok üdvözölték, hogy az alaptanterv készítői kikérték és beépítették a tantervbe a véleményüket az antiszemitizmusról, az ország zsidó közösségeinek történelméről és Izrael államról, viszont kritikájukat fejezték ki amiatt, hogy a második világháború korszakából olyan írók is bekerültek a tantervbe, akiket széles körben antiszemitanak tartanak, így például Nyíró József, Wass Albert és Szabó Dezső. A köznevelésért felelős államtitkár elutasította a tanterv megváltoztatását. Bár az állami tisztségviselők szerint az írókat kizárólag irodalmi érdemeik alapján kellene értékelni, néhány zsidó vezető továbbra is aggodalmának adott hangot amiatt, hogy a tanterv nem nyújt olyan háttérinformációt a szóban forgó írók politikai tevékenységéről, ami segíthetne a tanároknak eldönteni, hogy tanítsák-e őket, és ha igen, hogyan. A tantervről és az új tankönyvekről az év végén még folyamatban voltak a tárgyalások.

Júniusban a Nobel-díjas Elie Wiesel visszaadott egy magas szintű állami kitüntetést, amelyet még 2004-ben kapott. Az országgyűlés elnökének, Kövér Lászlónak címzett levelében Wiesel döbbenetének adott hangot amiatt, hogy a kormány és a Jobbik tagjai részt vettek a Nyíró tiszteletére tartott romániai ünnepségen, hogy Horthy után közttereket neveztek el, és hogy a nemzeti alaptantervbe szélsőjobboldali gondolkodók is bekerültek. Wieselnek küldött válaszában Kövér kijelentette, hogy 1945-ben és 1947-ben a Szövetséges Ellenőrző Bizottság felmentette Nyírot a fasisztus és az antiszemitizmus vádjá alól, írásában pedig nincs szó ezekről az ideológiákról.

A szélsőséges Jobbik párt tagjai (a Jobbik a parlamenti helyek 12%-át birtokolta) a korábbinál gyakrabban alkalmaztak antiszemita retorikát. Az állami tisztségviselők rendszeresen felszóltak a Jobbik tagjai által az országgyűlésben és másutt tett antiszemita kijelentések ellen. A Zsidó Világkongresszus elnöke felszólította a kormányt, hogy bocsássa el azokat a tisztségviselőket, akik intoleránsak voltak a vallási és etnikai kisebbségekkel szemben, a Rágalmazás Elleni Liga (Anti-defamation League) nemzeti igazgatója pedig felkérte az országgyűlést az etikai szabályok hatékony érvényesítésére.

Április 3-án Baráth Zsolt jobbkios képviselő felszólt a parlamentben, és felelevenített egy XIX. századi vérvadás ügyet, amelyben egy Tiszaeszláron eltűnt lány rituális meggyilkolásával vádolták meg a zsidó közösség néhány tagját. Orbán Viktor miniszterelnök és a kormány-, valamint az ellenzéki pártok több tagja, továbbá a történelmi vallási csoportok vezetői egyaránt elítélték a beszédet. Április 11-én a Központi Nyomozó Főügyészség vizsgálatot indított Baráth megjegyzéseinek tárgyában; az ügyészség szeptemberben zárta le a vizsgálatot, és megállapította, hogy Baráth nem követett el bűncselekményt.

Májusban egy szélsőjobboldali weboldal közzétette egy jobbkios képviselő vizsgálati eredményeit, aki 2010-ben genetikai vizsgálatnak vetette alá magát, „hogy meggyőződjön arról, hogy nem roma és nem zsidó származású”. Augusztus 8-án a BRFK nyomozást indított a vizsgálatot végző társaság ellen kuruzslás vétsége miatt, miután az Állami Népegységügyi és Tisztiorvosi Szolgálat hivatalos jelentést adott ki az ügyről. Az ügy az év végén folyamatban volt. Novemberben Gyöngyösi Márton jobbkios képviselő beszédében javasolta, hogy állítsanak össze egy listát a zsidó származású országgyűlési képviselőkről és kormányzati tisztségviselőkről, arra hivatkozva, hogy nemzetbiztonsági veszélyt jelentenek. Több országgyűlési képviselő és kormányzati vezető részt vett egy gyűlésen a Jobbkios antiszemita megnyilvánulásaiával szembeni tiltakozásul, egy héttel Gyöngyösi kijelentései után pedig Orbán Viktor miniszterelnök nyilvánosan elítélte a felszólalását. Decemberben a rendőrség őrizetbe vette Lenhardt Balázs független országgyűlési képviselőt, miután a Külügyminisztérium előtt izraeli zászlót égetett egy gyűlésen, amelyet több szélsőjobboldali csoport szervezett. A rendezvény alatt a tiltakozók antiszemita rigmusokat kiabáltak. A Külügyminisztérium kiadott egy nyilatkozatot, melyben a rasszizmus, az antiszemitizmus és az idegengyűlölet minden formáját elítélte.

Július 17-én a Budai Központi Kerületi Bíróság háborús bűntettek miatt elrendelte Csatáry László házi őrizetét. Csatáryt, aki a második világháború alatt kassai rendőrpáncsnokként teljesített szolgálatot azzal gyanúsították, hogy 1944-ben kulcsfontosságú szerepet játszott mintegy 15 700 zsidó Kassáról Auschwitzba történő deportálásában. A nyomozás az év végén folyamatban volt.

Február 1-jén a kormány megállapodást kötött a MAZSIHISZ-szel, a Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközséggel és a Chabad-Lubavitch Hungary - Egységes Magyarországi Izraelita Hitközséggel (EMIH) a vissza nem szolgáltatott tulajdonnal kapcsolatban nyújtott örökjáradékról. A megállapodás szerint a MAZSIHISZ az örökös járadékból származó 1,5 milliárd forint (6,9 millió USD) éves költségvetéséből 150 millió forintot (682 000 USD) átad az EMIH-nek, 190 millió forintot (864 000 USD) pedig a Magyarországi Autonóm Orthodox Izraelita Hitközségnek. A MAZSIHISZ bírálta a kormányt, amiért az beleavatkozik a zsidó közösség belső ügyeibe, a többi csoport viszont üdvözölte a döntést.

Október végére a kormány befejezte a körülbelül 21 millió USD átadását a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány (MAZSÖK) részére, amely egy 2007-es megállapodás szerint az örökös nélküli vagy egyéb okból gazdátlan zsidó tulajdon kompenzációját, valamint a holokauszt túlélői számára nyújtott „segítség és rehabilitáció” költségeit hivatott fedezni. A Conference on Jewish Material Claims Against Germany-val (Claims Conference) kötött későbbi megállapodás szerint a MAZSÖK az összeg egyharmadát szétosztotta a belföldi rászoruló túlélők között, kétharmadát pedig át kellett adnia a Claims Conference-nek, hogy az szétosssa a külföldön élő rászoruló túlélők között.

Az év végére a MAZSÖK az ötéves kárpótlási összeg azon részét, amely a belföldön élő túlélőknek járt (körülbelül 7 millió USD-t), majdnem teljes egészében kiosztotta. Azonban a kormány és a MAZSÖK továbbra is vitatta a Claims Conference által benyújtott, a külföldön élő túlélőknek kiosztott 2008-2010-es kárpótlási összegekkel (körülbelül 8,4 millió USD) kapcsolatos költségekről szóló számviteli bizonylatokat. A vita miatt a MAZSÖK visszatartotta a külföldön élő magyar túlélőknek a 2011. és 2012. évi kárpótlási összegből járó részt (5,6 millió USD). A visszatartott összeg kamatából a MAZSÖK kuratóriuma a 7800 belföldi túlélő mindegyikének 100 USD egyszeri kifizetést teljesített. Az év végéig a MAZSÖK sem a Claims Conference-szel történő új szerződés megkötése útján, sem más módon nem valósította meg a 2011. és 2012. évi kárpótlási összegek szétosztását a külföldön élő túlélők között. A kormány, a MAZSÖK és a Claims Conference folytatta a tárgyalásokat az összeg kiadásáról.

A kormányzat folytatta a kérelmek feldolgozását azon jogszabály alapján, amely engedélyezte a kárpótlási igény benyújtását olyan személyek számára, akiknek közvetlen hozzátartozójuk a holokauszt során vagy szovjet munkatáborban veszítette életét; a kormányzati hatóságok politikai

indítékkal elkövetett cselekménye következtében halt meg 1939 és 1989 között; vagy a második világháború alatt faji, vallási vagy politikai megkülönböztetés miatt kényszermunkát végzett. A kormányhoz több mint 97 600 igény érkezett a 2006-os határidőig. Az év végéig a kormány 16 645 kérelmezőnek 3,36 milliárd forintot (15,5 millió USD) fizetett ki az igények alapján.

A Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Orthodox Exarchátus – a Görög Ortodox Egyház magyarországi vezetője – jelezte, hogy továbbra is szeretné visszakapni azokat az ingatlanjait, amelyeket az 1950-es évek óta orosz ortodox csoportok foglaltak el. Az Exarchátus azt állította, hogy az 1950-es években az orosz ortodox csoport jogellenesen foglalt el egy budapesti templomot, amely a XVIII. század óta a görög ortodox közösségé volt. Az 1990-es években a kormány a kárpótlási folyamat részeként visszaszolgáltatta az ingatlant az Orosz Ortodox Egyháznak. A belföldi jogorvoslati lehetőségek kimerítése után az Exarchátus az EJEB-hez fordult a határozat megtámadása érdekében. 2007-ben az EJEB „elfogadhatatlannak” nyilvánította a görög ortodox közösség ügyét.

Július 1-6. között a University of Southern California Shoah Foundation (Dél-Kaliforniai Egyetem, Shoah Alapítvány) az előző év után másodjára is képzést szervezett a Közép-európai Egyetemen (Central European University) tanárok számára az előítéletek leküzdéséről, a tolerancia előmozdításáról és a holokauszt oktatásáról. Az egyhetes képzési program körülbelül 30 résztvevője multimédiás oktatási anyagokat készített, amelyeket a későbbiekben felhasználhattak az osztályaikban.

A vatikáni-magyar vegyes bizottság az év során két találkozót tartott, melyeken folytatta a kétoldalú egyezmények módosítására irányuló munkát annak érdekében, hogy azok tükrözzék a fennálló jogi helyzetet.

A kormány kétmilliárd forintot (9,2 millió USD) utalt át az egyházaknak az általuk fenntartott iskoláktól a korábbi években visszatartott állami támogatások kompenzációjának kiegészítéseként.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium zsidó ügyekért felelős tisztségviselője megbeszéléseket folytatott a zsidó gyülekezetek és civil szervezetek vezetőivel a holokauszt iskolai oktatásáról, az elhagyott zsidó temetők helyreállításáról és a kárpótlási összegeknek a holokauszt túlélői részére történő kiosztásáról. December 27-én a kormány ezeket a feladatköröket átadta a Miniszterelnöki Hivatalnak.

Egy október 18-i ünnepségen a belügyminiszter és az izraeli nagykövet 11 személyt, akik a holokauszt alatt életüket kockáztatták azért, hogy zsidókat mentsenek meg, a következő posztumusz díjakban részesített: a jeruzsálemi Yad Vashem Intézet által adományozott Világ Népeinek Igazai kitüntetése és a Magyarország Bátorságért Érdemjel.

A kormány 2012-t Raoul Wallenberg Évnek nyilvánította megemlékezésül a svéd diplomata születésének 100. évfordulójára, aki a holokauszt alatt több ezer zsidót mentett meg az országban. Magas rangú tisztségviselők – köztük a köztársasági elnök is – számos kísérelvényen (nemzetközi konferenciákon, fotókiállításokon és koncerteken) vettek részt, ahol fel is szólaltak. A magyar nagykövetségek az izraeli és a svéd diplomáciai képviselőkkel közösen világszerte körülbelül 100 Wallenberg-megemlékezést rendeztek.

Decemberben a kormány bejelentette a Magyar Holokauszt 2014 Emlékbizottság megalakítását, melynek feladata az, hogy rendezvényeket tervezzen a magyar zsidók koncentrációs táborokba deportálásának 70. évfordulójáról való megemlékezés jegyében. A kormány felkérte a zsidó csoportokat, valamint több külföldi nagykövetet, a Magyar Tudományos Akadémia elnökét, a belügyminisztert, a külügyminisztert, az emberi erőforrások miniszterét, a honvédelmi minisztert és a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy vegyen részt az Emlékbizottság munkájában.

3. fejezet: A vallásszabadság társadalmi tiszteletben tartása

Érkeztek jelentések a vallási hovatartozás, meggyőződés vagy vallásgyakorlás alapján történő társadalmi visszaélésekről és hátrányos megkülönböztetésről, egyes prominens társadalmi vezetők pedig határozott lépéseket tettek a vallásszabadság előmozdítása irányában.

Nőtt az antiszemita incidensek száma, ami heves reakciókat váltott ki a zsidó közösségből, valamint a kormány, a civil társadalom és más vallási csoportok tagjaiból. Egyes zsidó vezetők szerint a Jobbik által a parlamentben egyre gyakrabban alkalmazott antiszemita retorika hozzájárult ahhoz, hogy a társadalom elnézőbb lett az antiszemitizmussal szemben. A Rágalmazás Elleni Liga (Anti-Defamation League) által decemberben közzétett közvélemény-kutatás szerint az antiszemita érzületű lakosság aránya a 2009-es 47%-ról 63%-ra nőtt.

Júniusban a MAZSIHISZ arról számolt be, hogy Schweitzer József nyugalmazott főrabbit Budapesten az utcán szóbeli inzultus érte. Áder János köztársasági elnök másnap meglátogatta a rabbit otthonában, az esetet pedig az állampolgárokhoz címzett nyílt levelében elítélte. Más állami tisztségviselők és a történelmi vallási csoportok vezetői szintén elítélően nyilatkoztak az incidensről, és szolidaritásukat fejezték ki a rabbival. Októberben egy budapesti imaház előtt megtámadtak és bántalmaztak egy helyi zsidó közösségi vezetőt. Az elkövetőt két év szabadságvesztésre ítélték.

187 jelentés érkezett zsidó és keresztény tulajdon megrongálásáról, illetve a nyugalom megzavarásáról azok környezetében: a jelentések kilenc esetben kegyhelyeket, 178 esetben pedig síremlékeket érintettek. Az év első felében vandálok rongáltak meg több holokauszt emlékhelyet, köztük a budapesti Raoul Wallenberg szobrot is. A kormányzati tisztségviselők elítélően nyilatkoztak ezekről az incidensekről. Július 22-én vandálok 57 sírkövet romboltak le a kaposvári zsidó temetőben. Orbán Viktor miniszterelnök levelében támogatásáról biztosította a helyi zsidó közösség vezetőjét, az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár pedig nyilvánosan elítélte az említett bűncselekményeket. A rendőrségi nyomozás az év végén még folyamatban volt.

A Magyar Fórum című radikális hetilap és a Jobbik párt hivatalos heti kiadványa, a Barikád továbbra is megjelentetett antiszemita cikkeket. Civil szervezetek beszámolóit szerint a kormány figyelemmel kísérte az antiszemita tartalmú weboldalakat, hogy érvényt szerezzen az olyan szimbólumok nyilvános használatának tilalmára vonatkozó rendelkezéseknek, mint a horogkereszt és a második világháború alatti magyar fasiszta uralom nyilaskeresztje.

Orbán Viktor miniszterelnök július 3-án levelet írt egy amerikai kongresszusi tagnak, válaszul arra a levélre, amelyben a képviselő a kongresszus számos más tagjával együtt aggodalmát fejezte ki az antiszemitizmus terjedése és a Jobbik tevékenysége miatt. Orbán megjegyezte, hogy a magyar antiszemitizmus központi eleme egy egyesült államokbeli hírportál, és segítséget kért az Amerikai Egyesült Államokból támogatott magyarországi antiszemita provokációk megszüntetésében.

A keresztény egyházak és zsidó közösségek a Keresztény-Zsidó Társaság támogatásával továbbra is szerveztek rendezvényeket, amelyen hittudósok vitattak meg különböző kérdéseket. A társaság 64 előadást szervezett a judaizmusról, a kereszténységről és az iszlámról. A vallási csoportok egyértelműen jelezték, hogy közös társadalmi és politikai céljaik elérése érdekében számos területen készek együttműködni. December 23-án a MAZSIHISZ ifjúsági csoportjának és a Magyar Iszlám Közösség önkéntesei adományozott élelmiszert szállítottak az északkelet-magyarországi Vilmány község rászoruló lakóinak.

4. fejezet: Az Egyesült Államok kormányzati politikája

Az Egyesült Államok nagykövete, Magyarországra látogató amerikai állami tisztségviselők és a nagykövetség dolgozói találkoztak állami vezetőkkel a vallásszabadsággal kapcsolatos aggályok, különösen az egyházak elismerésére irányuló új eljárások és az antiszemita incidensek terjedésének megvitátása érdekében. A nagykövetség tisztségviselői és a Magyarországra látogató amerikai tisztségviselők rendszeresen találkoztak a történelmi vallási csoportok, a kisebb vallási csoportok, valamint azon korábban egyházként elismert csoportok vezetőivel, amelyek az új egyházügyi törvény alapján elvesztették a jogállásukat.

Az amerikai nagykövetség munkatársai figyelemmel kísérték az antiszemita incidenseket, valamint a kormány azokra adott válaszát, és rendszeresen egyeztettek a vallási csoportok vezetőivel a helyzet értékelése érdekében. A nagykövetség továbbra is felszólalt az antiszemitizmus és a gyűlöletbeszéd ellen, és ugyanerre sürgette a többi felet is.

Az Egyesült Államok holokauszt ügyekkel foglalkozó különleges megbízottja januárban részt vett a Raoul Wallenberg megemlékezés nyitó ünnepségén, valamint magas rangú állami tisztségviselőkkel,

a zsidó közösség képviselőivel és civil szervezeti csoportokkal találkozott a magyar holokauszt-túlélők kárpótlásának megtárgyalása érdekében. Az egy évig tartó megemlékezés során a nagykövet és más követségi tisztségviselők szinte minden Raoul Wallenberggel kapcsolatos rendezvényt megtiszteltek jelenlétükkel és támogatásukkal.

Júliusban az antiszemitizmus nyomon követésével és az antiszemitizmussal szembeni harccal foglalkozó amerikai különleges megbízott magas rangú állami tisztségviselőkkel, országgyűlési képviselőkkel, a legfőbb ügyész helyettesével, zsidó felekezetekkel, civil társadalmi csoportokkal, valamint a sajtó képviselőivel találkozott a tolerancia előmozdítása és az antiszemitizmussal szembeni aktív küzdelem fontosságának hangsúlyozása céljából. A nagykövet decemberben részt vett egy olyan rendezvényen is, amelyet egy jobbkios képviselő által a parlamentben tett antiszemita megjegyzések elleni tiltakozásul szerveztek. Májusban a demokráciával, az emberi jogokkal és a munkaüggyel foglalkozó egyik helyettes államtitkár állami tisztségviselővel és kisebbségi vallási közösségek vezetőivel találkozott. Az amerikai Külügyminisztérium holokauszt ügyekért felelős különleges megbízottjának hivatalából, illetve a nemzetközi vallásszabadsággal foglalkozó hivatalból két további látogató érkezett, akik szintén számos állami tisztségviselővel és vallási vezetővel találkoztak.

A nagykövet és az Egyesült Államok nagykövetségének munkatársai számos további eseményen vettek részt, amelyeken tiszteletüket tették a zsidó kultúra előtt, és megemlékeztek a holokauszt áldozatairól. Ezek között említhetők a nagykövetségen, egy magyar iskolában és az Amerikai Kuckókban országszerte tartott vetítések, melyeken egy olyan filmet mutattak be, amely a túlélők szempontjából ábrázolja, hogyan élte meg egy település a holokausztot. A nagykövetség támogatást nyújtott egy holokauszt-túlélőnek, hogy beszédeket tartson az iskolákban, állami tisztségviselőkkel találkozzon, és hogy ellátogasson egy tolerancia táborba, amelyet a nagykövetség szponzorált. A követség egyik munkatársa beszédet mondott egy pécsi kiállítás-megnyitón a zsidók háború előtti életéről, valamint felszólalt a Holokauszt Emlékközpont egyik kiállításának megnyitóján is. A nagykövetség ezenkívül a Szubjektív Értékek Alapítvány által szervezett rendezvényeket is támogatott, köztük a Kristallnacht (kristályéjszaka) emlékére rendezett eseményt. Szeptember 14-én a nagykövet beszédet mondott a Henryk Slawik emlékkonferencián, melyet a magyar zsidók lengyel megmentőjének tiszteletére rendeztek.